

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Jedličkou v právní věci

žalobce: **QSR24h Czech s.r.o.**, IČ 292 39 133
sídlem U masokombinátu 1242, 293 06 Kosmonosy
zastoupený advokátem Mgr. Sebastianem Machem
sídlem Kodaňská 558/25, Vršovice, 101 00 Praha 10

proti
žalovanému: **O.C.**, dat. nar. XXXX
bytem XXXX
zastoupený advokátem JUDr. Jaroslavem Brožem
sídlem Marie Steyskalové 62, 616 00 Brno

o návrhu na vyloučení společníka ze společnosti,

takto:

- I. Žalovaný – O.C., dat. nar. XXXX, bytem XXXX, se vylučuje z obchodní společnosti QSR24h Czech s.r.o., IČ 292 39 133, se sídlem U masokombinátu 1242, 293 06 Kosmonosy.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení k rukám právního zástupce žalobce částku ve výši 21 420 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 31. 1. 2018 se žalobce domáhal vydání rozhodnutí, kterým by soud žalovaného vyloučil ze společnosti QSR24h Czech s.r.o. V obsahu skutkových tvrzení uvedl, že žalovaný v době, kdy byl společníkem žalobce se dopustil jednání, které bylo způsobilé poškodit společnost, kterým konkrétně znemožnil podnikání společnosti a když porušil

povinnost loajality s odkazem na judikaturu Vrchního soudu a Nejvyššího soudu ČR uvedenou v žalobě.

2. Uvedl, že žalovaný svým úmyslným jednáním zneužil svých práv v souvislosti s pozicí společníka, když na úkor žalobkyně získal pro společnost CELO invest s.r.o., IČO 02495333 značný prospěch v období od roku 2014 do 30. 6. 2016, uvedl, že povinnost učinit výzvu podle ust. § 204 odst. 2 zákona o obchodních korporacích nebyla dána, neboť porušení povinnosti společníka mělo závažné právní následky, které nelze odstranit a žalobci způsobil značnou škodu v podobě ušlého zisku, který je žalován u zdejšího soudu v jiných souvisejících řízeních a o podání této žaloby rozhodla valná hromada konaná 30. 8. 2017.
3. K žalobě se žalovaný vyjádřil v obsahu podání doručeného soudu 4. 5. 2018, ještě předtím, než byl žalovaný za jednání popsané žalobcem pravomocně odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Brně, č.j. 50 T 3/2017-2067, který nabyl ve výroku o vině a trestu právní moci 8. 8. 2018.
4. Ve zmíněném vyjádření uvedl, že žaloba je překroucením relevantních faktů, kdy žalobce jako majoritní společník evidentně zneužil žalovaného, který se ocitl v roli jakéhosi vazala, který na rozdíl od majoritního společníka jednal v dobré víře, že se s ním domluví smírnou cestou i za cenu ekonomických nevýhod, neboť si byl vědom, že jeho společník nemá zájem o přirozené rozvíjení podnikatelské činnosti, ale toliko schraňování zisku při zcela pasivním postoji a nezájmu o reálný chod a prosperitu a perspektivu žalobce, když žalovaný jako minoritní společník byl jednatelem žalobce, panem N.H.I. dlouhodobě opomíjen, když nakonec s žalovaným tento sjednal žalobu o koupi podílů, které byly uzavřeny ústně, nicméně smluvní proces nebyl v tomto směru dovršen. Upozornil na to, že duální postavení žalovaného jako společníka ve společnosti žalobce a ve společnosti „CELO invest“ trvalo bezmála rok a půl a majoritnímu společníku žalobce toto známo bylo, nicméně od roku 2014, resp. od přelomu roku 2014 a 2015 ničeho neučinil a žalovaného v intencích § 204 odst. 1 ZOK nevyzval a na možnost vyloučení ze společnosti jej neupozornil. Proto z hlediska formálně právního žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.
5. Po doručení tohoto vyjádření v průběhu řízení došlo mezi společníky žalobce k rozsáhlým jednáním, kdy v obsahu podání doručeného soudu 11. 6. 2018 žalobce mimo jiné sdělil, že je připraven uzavřít s žalovaným soudní smír podle ust. § 99 o.s.ř., smírná jednání však nevedla k zamýšlenému cíli a soud proto nařídil jednání (§ 115 o.s.ř.) na den 30. 4. 2019.
6. Při tomto jednání žalovaný doplnil svá skutková tvrzení, když uvedl, že je mu známo, že vůči žalovanému bylo rozhodnuto trestním rozsudkem, jehož výrok je pro žalovaného nepříznivý, nicméně dodal, že věc mohla být řešena jinak, a to zmíněnou mimosoudní dohodou, zejména za situace, kdy žalobce již žalovanému vyplatil částku 45 000 € jako zálohu na výplatu obchodního podílu, o čemž soudu předložil příjmový pokladní doklad.
7. Dodal, že za stávajícího stavu je pro žalovaného prioritou projednání žalob o náhradu škody, které žalobce podal u zdejšího soudu, když má za to, že částky žalobcem po žalovaném požadované z uvedeného titulu jsou přemrštěné a neodpovídají výši případně způsobené škody, dodal, že si je však vědom toho, že soud o této žalobě v tomto řízení musí rozhodnout za situace, která nastala v důsledku zmiňovaného rozsudku trestního soudu.
8. Soud provedl listinné důkazy, a to žalobu o náhradu škody vedenou pod č. j. 18 Cm 130/2017 u zdejšího soudu, úplným výpisem z obchodního rejstříku žalobce a společnosti CELO invest s.r.o., z nichž zjistil, že žalovaný byl jednatelem a společníkem obou těchto společností v období

žalobcem v žalobě popsané, již zmíněným rozsudkem zdejšího soudu č.j. 50 T 3/2017-2067, který, jak již výše uvedeno, ve výroku o vině a trestu nabyl právní moci 8. 8. 2018.

9. Z obsahu zmíněného výroku soud zjistil, že žalovaný byl uznán vinným, že v době od prosince 2014 do 12. 9. 2016 jako statutární orgán, jednatel (v období od prosince 2014 do 30. 6. 2015) a 25% společník společnosti žalobce a současně jako statutární orgán, jednatel a 50% společník společnosti CELO invest s.r.o., IČO 02495333, v neprospěch společnosti žalobce jednal ve snaze zajistit si personální obsazení společnosti „CELO“ jednal s vedoucími a řídicími zaměstnanci žalobce způsobem, jenž vedl k ukončení pracovních vztahů s žalobcem a uzavření pracovních smluv se společností „CELO“ a dále vydával pokyny a úkoloval vyjmenované zaměstnance, aby vedli jednání s ostatními zaměstnanci žalobce, která by vedla k ukončení pracovních poměrů u žalobce a uzavření pracovních smluv se společností „CELO“, k čemuž v první polovině roku 2015 skutečně došlo do té míry, že nedostatek kvalifikovaných zaměstnanců žalobce paralyzoval tak, že nebyla schopna realizovat smluvené zakázky a dále v kontaktu s dosavadními obchodními partnery žalobce představoval nabídku společnosti „CELO“ a zdůrazňoval její návaznost na společnost žalobce po stránce personální i poskytovaných služeb, což konkrétně vedlo k navázání obchodní spolupráce s dosavadními obchodními partnery žalobce a k utlumení zakázek této společnosti ze strany jejích dosavadních obchodních partnerů, kdy takto získala následně společnost „CELO“ zakázky od vyjmenovaných společností a tedy se jako společník na podnikání dvou podnikatelů se stejným předmětem činnosti ve smyslu opatřit si prospěch, dal popud k uzavření smlouvy na úkor jednoho podnikatele a tím spáchal přečin zneužití informace a postavení v obchodním styku podle ust. § 255 odst. 2 trestního zákoníku ve znění účinném do 12. 8. 2017 a za to byl odsouzen k trestu odnětí svobody ve stanovené délce, který byl podmíněně odložen na další stanovenou dobu. Současně byl žalovanému uložen peněžitý trest ve výši 200 tisíc Kč, který pro případ, že by nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody ve stanovené délce a současně byl podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku žalovanému (obžalovanému) uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací v trvání 3 let. Poškozený N.H.I. a žalobce byli odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

10. Podle ust. § 204 ZOK: (1) Společnost se může domáhat u soudu vyloučení společníka, který porušuje zvláště závažným způsobem svou povinnost, ačkoliv byl k jejímu plnění vyzván a na možnost vyloučení písemně upozorněn; tím není dotčen § 151.

(2) Povinnost učinit výzvu podle odstavce 1 není dána, jestliže porušení povinnosti mělo právní následky, které nelze odstranit.

(3) Bez zbytečného odkladu po vyloučení společníka ze společnosti odevzdá společník společnosti kmenový list, byl-li vydán.

Podle ust. § 135 o.s.ř.: (1) Soud je vázán rozhodnutím příslušných orgánů o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních předpisů, a kdo je spáchal, jakož i rozhodnutím o osobním stavu; soud však není vázán rozhodnutím v blokovém řízení.

(2) Jinak otázky, o nichž přísluší rozhodnout jinému orgánu, může soud posoudit sám. Bylo-li však o takové otázce vydáno příslušným orgánem rozhodnutí, soud z něho vychází.

11. Podle odst. 1 cit. ustanovení, pokud jde o rozhodnutí jiných soudů či týchž soudů v jiných věcech, popř. jiných orgánů, je soud vázán výrokem o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek

nebo jiný správní delikt (s výjimkou rozhodnutí v blokovém řízení) a o tom, kdo je spáchal a rozhodnutím o osobním vztahu. Skutková věta musí obsahovat úplný popis skutečností rozhodných pro naplnění skutkové podstaty trestného činu ve smyslu ust. § 120 odst. 3 trestního řádu. Závěry, které jsou shrnuty ve skutkové větě trestního rozsudku, jsou založeny na provedeném dokazování v řízení. Průběh dokazování je obsahem odůvodnění trestního rozsudku. Proto, aby mohl soud učinit závěr o spáchání trestného činu, je popsání konkrétního jednání pro naplnění skutkové podstaty trestného činu nezbytné. Vázanost rozhodnutím v trestní věci neznamena pouze to, že se jedná o jeden z důkazních prostředků, které má civilní soud brát v potaz, ale má i posuzovat současně s ostatními v řízení provedenými důkazy a vyhodnocovat relevanci pro řešení civilního sporu. Výše uvedeným skutkovým závěrem trestního soudu jsou civilní soudy vázány a musí se jím řídit. V souvislosti s výše uvedenými závěry soud seznámil účastníky řízení z usnesením Ústavního soudu č.j. I. ÚS 405/16 ze dne 21. 3. 2017 a usnesením NS ČR č.j. 23 Cdo 4949/2015 ze dne 21. 3. 2017, kdy obě zmíněná rozhodnutí byla vydána v řízení vedeném u zdejšího soudu (stejným soudcem jako v tomto řízení) pod č.j. 19 Cm 46/2006.

12. Soud ještě provedl důkaz závěrečným výrokem znaleckého posudku č. 1506-45/2018, který byl vyhotoven pro žalobce za účelem stanovení ušlého zisku žalobce, kdy částka takto stanovená činila 19 163 000 Kč, z obsahu tohoto posudku soud zjistil, že v čl. 9 písm. b) odst. 4 společenské smlouvy, což jejímu textu, jak soud zjistil, odpovídá, platil u žalobce pro jednatele zákaz konkurence. Rovněž soud zjistil, že jednatel žalobce vyplatil žalovanému dne 16. 7. 2015 částku 45 000 € jako zálohu na výplatu vypořádacího podílu.
13. Z obsahu výpisu z obchodního rejstříku i z obsahu zmíněného trestního rozsudku zdejšího soudu č. j. 50 T 3/2017-2067 soud zjistil a vzal za prokázané, že žalovaný zvláště závažným způsobem porušil svou povinnost loajality společníka k žalobci, když výše popsaným způsobem na úkor žalobce jako společníka a jednatel jiné společnosti sjednal se zaměstnanci a vedoucími pracovníky žalobce nové pracovní smlouvy s touto společností, čímž byla činnost žalobce zcela paralyzována a rovněž vystupoval způsobem, který u třetích osob vyvolal dojem, že společnosti žalobce a společnost „CELO“ jsou personálně propojené společnosti, čímž získal pro společnost „CELO“ kontakty, které vedly k utlumení zakázek vůči společnosti žalobce ze strany jejich dosavadních obchodních partnerů a protože porušení zmíněných povinností mělo právní následky, které nelze odstranit, nebyla povinnost společnosti učinit výzvu podle odst. 1 cit. § 204, žaloba byla podána poté, kdy o návrhu na vyloučení rozhodla valná hromada společníka a z uvedených důvodů soud žalobu shledal v celém rozsahu jako zcela důvodnou.
14. O tom, že žalovaný si byl vědom porušení svých povinností svědčí i jeho snaha dosáhnout mimosoudního vyřízení věci, když na svou obranu zásadní skutková tvrzení neuvedl a v podstatě ani nemohl vzhledem k již zmíněnému obsahu výroku o vině a trestu cit. trestního rozsudku. Soud však dává za pravdu žalovanému v tom, že celá věc mohla být účelně vyřešena mimosoudně, jak účastníci řízení delší dobu v jeho průběhu avizovali a v rámci tohoto mimosoudního řešení mohlo být dosaženo i dohody, resp. smírného vyřešení týkajícího se dalších nároků (žalob o náhradu škody) u zdejšího soudu žalobcem vůči žalovanému vedených.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce měl v řízení zcela úspěch, a proto soud přiznal k jeho rukám na náhradě nákladů řízení částku 21 420 Kč, z toho na nákladech řízení soud žalobci přiznal k rukám právního zástupce žalobce na náhradě nákladů řízení částku v celkové výši 21.420,- Kč vč. DPH, tj. soudní poplatek podle položky 4 bodu 1 písm. c) Sazebníku poplatků, který je přílohou k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve výši 2.000,- Kč, odměnu advokáta skládající se ze čtyř (4) úkonů právní služby a

3.100,- Kč a čtyř (4) režijních paušálů à 300,- Kč, tj. 13.600,- Kč za tyto úkony dle § 7 a násl. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) 1. převzetí a příprava zastoupení, 2. seps návrhu na vyloučení společníka ze společnosti, 3. seps vyjádření žalobce ve věci samé ze dne 11.03.2019, 4. účast na jednání před soudem dne 30.04.2019 a DPH v zákonné výši, tj. 2.856,- Kč. Jednotlivé úkony jsou počítány z tarifní hodnoty 50.000,- Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. c) AT. Celková odměna advokáta včetně DPH tak odpovídá částce 16 456 Kč.

Dále soud přiznal k rukám právního zástupce žalobce náhradu cestovních výdajů advokáta a náhradu za promeškaný čas za jednání před soudem dne 30.04.2019, kdy advokát, resp. zástupce v substituci vynaložil na cestu konanou již dne 29.04.2019 částku 1.028,- Kč, vlakem z Prahy hl. n. do Brno dolní nádraží a taxi z Brno dolní nádraží do ulice Husova, a zpět dne 30.04.2019 kdy výdaje na cestu k soudu činily částku 518 Kč a na cestu od soudu do Prahy celkem částku 510 Kč.

Náhrada za čas promeškaný na této cestě odpovídal 4 hodinám na cestě k soudu a 4 hodinám zpět do sídla právního zástupce. Celkem částka za tento promeškaný čas dle § 14 AT činí 1 936 Kč, z toho 336 Kč činí DPH ve výši 21 %.

PZ žalobce předložil soudu doklad o registraci své osoby jako plátce DPH včetně dokladů o realizované cestě.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pracoviště Husova 15.

Jestliže nebude dobrovolně splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Brno 30. dubna 2019

JUDr. Jiří Jedlička v.r.
samosoudce